

אֱלֹהִים לְגָנְךָ הַלְּבָנָן טֶהָרָה

# סְרִירָה לְקֹדֶשׁ מִזְרָחָה:

וְגַם בָּאָז, בְּחֹזֵקֶת אָרֶץ, גַּמֶּצֶא בְּחִינֶה זוֹ, כִּי יִשְׂרָאֵל עִם קָדוֹשׁ:  
בָּאִים לְפָעָמִים בָּמְקוּמוֹת שְׁהִיוּ רְחוֹקִים מִאֶד מִקְדָּשָׁת  
יִשְׂרָאֵל, כְּגֹון בָּمְקוּם שְׁהִיוּ מִתְחַלָּה שֶׁל עֲפוֹ"ם, וְגַם עַכְשָׁוּ הוּא  
בִּרְשׁוֹת מַיְשָׁהוּא רְחוֹק מִאֶד מִקְדָּשָׁת יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל בָּאִים לִשְׁם,  
וּכְבוֹשִׁים הַמִּקְומָם וּמִקְדְּשֵׁין אֶזְהָר, שִׁיחִיה מִקְומָם יִשְׂרָאֵלי, שְׁזֶהוּ  
גַּסְיכָן בְּחִינֶת אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְהִיּוּ יִכּוֹלִים לֹזֶר גִּזְלָנִים אֶתְתָּם,  
שְׁכֹבְשָׁתָם זֶה הַמִּקְומָם שְׁאַינְנוּ שְׁלַכְכָם אֲךָ עַל-יְדֵי 'בְּחַמְעָשִׁיו', בְּחִינֶת  
עַשְׂרָה מִאמְרוֹת', עַל-יְדֵי זהה יִשְׁלַח לְנָנוּ רְשֻׁוֹת לְכַבֵּשׁ כָּל הָעוֹלָם  
וּלְקַדְשֹׁו בְּקַדְשָׁת יִשְׂרָאֵל, בַּיְהוּא יִתְבָּרֵךְ בְּרָאָה, וּבְרַצְוֹנוּ גַּתְנָה לְנָנוּ.  
גַּמֶּצֶא שְׁעַשְׂרָה מִאמְרוֹת שְׁהָם מַלְבָשֵׁין בְּדֶרֶךְ-אָרֶץ, הַיָּנוּ בִּישׁוּב  
הָעוֹלָם, בַּי בָּהֶם גַּבְרָא הָעוֹלָם, הֵם דֶּרֶךְ לְאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, בַּי עַל-יְדֵי  
בְּחִינֶת הָעַשְׂרָה מִאמְרוֹת יִכּוֹלִין לְכַבֵּשׁ אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל פְּגַ"ל.

רַזְהָוּ בְּחִינַת דָּرְדָ-אֶרְץ, הַיְנוּ שַׁהֲוָא דָרְדָ וְגַתִּיב לְאֶרְץ, הַיְנוּ  
לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל. כִּי דָרְדָ-אֶרְץ שַׁהֲוָא יִשְׁׁוֹב הַעוֹלָם, שַׁגְבָּרָא  
בְּעִשְׂרָה מִאמְרוֹת, זֶה זֶה בְּעַצְמוֹ הוּא דָרְדָ וְגַתִּיב לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל  
כֹּגֶד, וַזְהָוּ דָרְדָ-אֶרְץ, הַיְנוּ דָרְדָ לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל כֹּפֶגֶל. וַבָּזָה הַדָּרְדָ-  
אֶרְץ, הַיְנוּ הַדָּרְדָ שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, שַׁהֲוָא בְּחִינַת עִשְׂרָה מִאמְרוֹת  
שְׁבָהֶם גַּבָּרָא הַעוֹלָם, שַׁשְׁמָן גַּעֲלָמָת הַתּוֹרָה, שַׁבָּזָה הַיְהָה הַעוֹלָם  
מַתְקִים בְּחִסְדוֹ עִשְׂרָים וְשָׁשָׁה דָזְרוֹת שְׁקָדָם מַתְזִיתָרָה, בָּזָה  
בְּעַצְמוֹ הַצָּדִיק מִחְיָה עַצְמוֹ בְּעַת פְּשִׁיטָתוֹ שַׁאֲינֵנוּ עֹסֶק בַּתּוֹרָה.  
כִּי אָז הוּא מִחְיָה עַצְמוֹ בְּבְחִינַת הַתּוֹרָה שַׁגַּעֲלָמָת בַּתּוֹךְ הַעוֹלָם,  
בְּכָל הַדְבּוּרִים וּבְכָל הַעֲבָהּוֹת שַׁגְבָּרָא בְּעִשְׂרָה מִאמְרוֹת, שַׁשְׁמָן

גָּעַלְמָת הַתּוֹרָה בְּגַ"ל:

**וְעַלְיכֶנּוּ** מִכֶּרֶח הַצָּדִיק הַגָּדוֹל לִירֵד וְלַפְלֵל בְּתֹזֶק פְּשִׁיטֹות וְלִהְיוֹת אֶת כָּל הַפְּשִׁיטִים הַגָּפֶל, יְהִיָּה מֵשִׁיחָה אַיִּזה עַת. בַּי עַלְיִדְיוֹזָה הוּא מִחְיָה מִתְּבָשֵׂין בְּתֹזֶק הַעֲזָלָם, וּמִמְּנוּ מִקְבְּלֵיָין חַיּוֹת כָּל הַפְּשִׁיטִים הַגָּפֶל. וְכֹל אַחֲד בְּפִי קְרוֹבוֹ יוֹתֵר אֶל הַקְּדָשָׁה וְאֶל הַצָּדִיק הַגָּפֶל, כֹּז הוּא מִקְבֵּל מִמְּנוּ חַיּוֹת גָּבוֹהָ יוֹתֵר:

**וְעַלְיכֶנּוּ** מֹשֶׁה רַبָּנוּ, עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם, בְּשַׁבְּקַשׁ לְבֹא לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, בְּקַשׁ מִתְּגִתָּה חַגָּם, בְּמוֹ שְׁפָתּוֹב (דִּבְרִים ג): "זֹאת חַגָּן אֶל הַיּוֹם - בְּחִינַת מִתְּגִתָּה חַגָּם (מד"ר שם ומובא בפרש"י שם). וְזֹהוּ: "בָּעֵת הַהִיא לְאָמֵר" - הִינוּ שְׁתְּפִלְתּוֹ הִיה עִם כֵּחַ בְּחִינַת: "בָּעֵת הַהִיא לְאָמֵר", הִינוּ בְּכֵחַ אֶזְרָחָה שְׁהִיה הַעֲזָלָם מִתְּקִים עַלְיִדִי הַעֲשָׂרָה מִאָמָרוֹת, שְׁהָוָא קָדָם מִתְזִיתָרָה, שְׁאֹזֶן הִיה הַעֲזָלָם מִתְּקִים עַלְיִדִי הַעֲשָׂרָה מִאָמָרוֹת שְׁבַחַם הִיְתָה הַתּוֹרָה גָּעַלְמָת, וְאֹז הִיה קְיֻם הַעֲזָלָם עַלְיִדִי מִתְּגִתָּה חַגָּם בְּגַ"ל. וּבְכֵחַ הַזֶּה שֶׁל קְיֻם הַעֲזָלָם קָדָם מִתְזִיתָרָה, הִינוּ בְּחִינַת מִתְּגִתָּה חַגָּם, בְּחִינַת עֲשָׂרָה מִאָמָרוֹת הַגָּפֶל - בְּכֵחַ הַזֶּה זָכוּין לְבֹא וּלְכַבֵּשׁ אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל בְּגַ"ל, וְעַלְיכֶנּוּ בְּקַשׁ מֹשֶׁה לְבֹא לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל עַלְיִדִי בְּחִינַה זוּ.

**וְזֹהָגָה:** "זֹאת חַגָּן אֶל הַיּוֹם - הִינוּ מִתְּגִתָּה חַגָּם" "בָּעֵת הַהִיא לְאָמֵר" - הִינוּ עִם כֵּחַ בְּחִינַת עַת הַהִיא, שְׁהִיה הַעֲזָלָם מִתְּקִים עַלְיִדִי הַמִּפְּאָמָרוֹת לְבַד, שְׁאֹז הִיה הַעֲזָלָם מִתְּקִים עַלְיִדִי בְּחִינַת מִתְּגִתָּה חַגָּם בְּגַ"ל, אֲשֶׁר עַלְיִדְיוֹזָה יִכְזְלֵין לְבֹא לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל עַלְיִדִי בְּחִינַה זוּ בְּגַ"ל, וְעַלְיכֶנּוּ בְּקַשׁ מֹשֶׁה לְבֹא לְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל עַלְיִדִי בְּחִינַה זוּ בְּגַ"ל. וְזֹה בְּחִינַת: "בָּעֵת הַהִיא". 'הַהִיא' - זֹה בְּחִינַת סְתוּם וְגָעָלָם, בַּי

**זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר**

א' בְּשִׁירָה רְצִיָּת אַצְ'לָה שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׂדֵךְ מִסְפְּרִי רְבָבָה עֲזֵיה תְּקֹזָה לְפָלָה  
כ' ל' "חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאוֹר ע' הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיָּת תִּיקְוָן המידות  
ד' ז'

באותה הצעת, קדם מפטון תורה, היהתה התורה געלמת ונסתרת  
בתוך העשרה מאמרות וכו' בג"ל:

והכלל, כי אסור ליאש עצמו. כי אפילו מי שהוא איש פשוט  
ו- איןנו יכול ללמד כלל, או שהוא במקום שאף אפשר  
לו ללמד וביצא בזה, אף-על-פי-כון גם בעת פשיטות צrisk  
להחזיק עצמו ביראת ה' ובבעודה פשוטה לפיו בחינתו, כי גם אז  
הוא מקבל חיים מהתורה בג"ל, לעמ"ד איש פשוט הגדול, הינו  
הצדיק הגדול, שהוא לפחותים איש פשוט, שהוא מהיה את כלם  
בג"ל. ואלו מי שהוא, חם ושלום, במדרגה התתתונגה לגברי, חם  
ושלים, רחמנא לצלן, אלו אם מכך בשאול תחתיות, רחמנא  
לצלן, אף-על-פי-כון אל יתיאש עצמו, ויקים "מבקzon שאול שנעתי"  
(יונה ב), ויחזיק עצמו במה שיוכן, כי גם הוא יכול לחזור ולשוב  
ולקבל חיים מהתורה לעמ"ד הצדיק בג"ל.

והעיקר - לחזק עצמו בכלל מה שהוא אפשר, וכי אין שם  
יאוש בעולם כלל. (ואמר אז בזה הלשון: קיין  
יאוש איז גאר ניט פאר האנדין), ומיש מאך אלו התבות קיין  
יאוש וכו' ואמרם בכח גדול ובעמוקות נפלא ונורא מאך, כדי  
להזרות ולרפוא לבן אחד ואחד לדורות, שלא יתיאש בשום אפן  
בעולם, אלו אם עבר עליו מה, ואיך שהוא, אלו אם נפל  
למקום שגפל, רחמנא לצלן, לאחר שחזק עצמו במה שהוא,  
עדין יש לו תקווה לשוב ולהזור אליו יתברך.

ו-אלאן איש פשוט גם-כון צrisk שייה לא יראת-শמיים. ויש  
במה בחינות יראות, כי למלחה דברנו מבחינת דרכו  
ארץ, הינו הדרך לא-ארץ-ישראל. אמנם ארץ-ישראל בעצמה - יש  
בה גם-כון בחינת עשר קדשות, כי יש שם יוד [עשרה] בחינות

קדשות זו למעלה מזו, והם בחינת עשרה מאמרות, וכל מאמר יש לו בחינת יראה, בחינת (תהלים קי"ט): "הַקָּם לְעַבְדָּה אִמְרָתָךְ אֲשֶׁר לִירָאָתָךְ", כי יש יראה למעלה מיראה (ולא סימן לבאר זה הענין). וצריך לחזק עצמו ביראת-שמים גם בעת פשיטותם בכל מה שיעובל, ויוכל לבוא לשמה גדולה על ידי תמימותו ואמנונתו. כי חכמת אין צריכין כלל, רק אמונה ותמימות ופשיטות בלי שם חכמה כלל. כי חכמת מזיקים מאייד להאדם, והחכמים גלבדים בחכמתון של עצם, כי החכמה מתעה אותו מהכמה לחכמה, ומאותה הכמה לחכמה אחרית, וכן מהכמה לחכמה יותר ועוד. עד שגלבוד וגתעה בחכמת עצם, בבחינת (איוב ה): "לְכָד חִכְמִים בְּעַרְמָם" - 'בערמים' דיקא, הינו בערימות וחכמתם שליהם בעצם הוא לזכוד אותם. אשרי ההולך בתמיות:

ונצרכין לבקש מאייד מהיהם יתברך, לזכות להתקרבות להצדיק האמת, כי אשרי למי שזכה להתקרבות בעודו בחים חיתו לצדיק האמת, אשרי לו, אשרי חלקו. [כי אחר-כך (הינו לאחר מיתה) קשה אז מאייד להתקרבות, ונצרכין מאייד להרבות בתפלה ותחנונים מאייד, שיזכה בחים חיתו להתקרבות לצדיקי האמת]. כי הבעלים דבר שם לבו על זה מאייד עבשו, לבלב את העולם, כי ישראל הם עבשו קרובים אל הקץ מאייד, ויש עבשו ליישר אל געוגעים גדולים וכփין גדולים מהיהם יתברך, אשר לא היה בזאת בימי קדם, וכל אחד נכסף מאייד מהיהם יתברך. על-בון הערים הבעלים דבר והבניהם מחלוקת בין הצדיקים, והקם בעולם מפרנסמים התרבות של שקר, וגם בין הצדיקים האמתאים הבנים מחלוקת גדול, עד שאין אחד יודע היכן האמת. על-בון צריכין לבקש מאייד מהיהם יתברך לזכות להתקרבות להצדיק האמת:

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

כ' עזקה רצית צע"ל "אָזְקֵן מִקְוֹה שֶׁרֶד קָחָה רַבָּע זָהָה תְּזַקְזֵז לְפָלָא"

ב' "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נְצָחָת" שעניינו ואנזהה תיכון המידות 30

(בעתיקה מכתבייל לרנו, זכלנו לבלכה, בעמו, מה אמיהנו לך).  
וכם להזין-פלקיס מעניין לנו, ועל נומך לבליס כס מה לך  
כחל בפלוך. וכפי הטענו מילו להזין-פלקיס ילהה כמעין זיין  
בזה כעניין לנו עול לבליס לבליס כהמה, לך חנחנו לך זכינו  
לזמן בפלוך כי-הס עניין לנו):

**וְאַתְּ חַפֵּן.** מtgt חם. חם, עריות. גם הדעת. משחה, דעת.  
פרישות. פה עמד עטדי. הבריאה, מtgt חם.  
עולים חסד יבנה. הבריאה קדם מתוזתורה. עת לעשות לה, הינו  
עשית העולים. הפרו תורה, בטולה של תורה. בעת היה  
לי אמר, בעשרה מאמרות. ההוא, ההעלמה. כה מעשי הגיד  
לעמו:

פָּנָר קָצָא רְקָצָא שְׂמָחָה שְׂמָחָה

ג הוכחות מזיקים מאי לאדם. והוכחות גלבדים בחכמתם של  
עצמם. וצריך להתרחק מאי מכל מיני חכחות שיש לקצת  
אנשים שגדמה להם שהם יודעים חכחות בעבודת ה'. כי חכחות  
אין צריכים כלל. והעיקר הוא רק תמיות ופשיות ואמונה  
שלמה בהשם יתברך ובצדיקי אמת. אף-על-פי שגם בתמיות  
չרייכין להאר לבלי להיות שוטה אף-על-פי-כון חכחות אין צריכים  
 כלל. ויזבל לבוא לשמה גדולה על-ידי תמיותיו ואמונתו. אשרי  
החולך בתמיות:

ד וצרייכין לבקש מאי מהשם יתברך לזכות להתקרב לצדיק  
האמת. כי אשרי למי שזכה להתקרב אליו בעודו בחיים חיותו.  
אשרי לו אשרי חלקו. והבעל דבר שם לבו על-זה מאי לבלב את  
העולם. כי ישראל הם עבשו קרוביים אל הקייז מאי. ויש להם  
עבדשו בסופין וגיגועים גדולים להשם יתברך אשר לא היה בזאת

בִּימֵי קָדָם. וְלֹכֶן הַעֲרִים הַבָּעֵל דָּבָר וְהַקִּים בְּעוֹלָם מִפְּרָסָמים הַרְבָּה שֶׁל שְׁקָר. וְגַם בֵּין הַצְּדִיקִים הַאֲמָתִים הַכְּנִים מִחְלָקָת עַד שְׁאַיִן אַחֲד יָדַע הַיּוֹכֵן הָאֲמָת. עַל כֵּן צְרִיכֵין לְבָקֵשׁ מִאֵד מִהָּשָׁם יַתְּבִּרְךָ לְזִכּוֹת לְהַתְּקִרְבָּה לְהַצְּדִיק הָאֲמָת:

### פֶּרֶךְ רַבִּי פָּטוֹחַ רַבִּי הַזְּנוּחָן:

גַּם בְּכָל הַלִּילָה הָיָה הַרְוֹחַ חֹלֵךְ וְסֹעַר מִאֵד, וְאַנְחָנוּ שְׁכָבָנוּ לִישְׁן בְּחַלְיָשׁוֹת גְּדוֹלָה וְנוֹסֶף לְזֹה הָיָה לְנוּ עוֹד סְפִּגָּה בְּאוֹתוֹ הַלִּילָה כִּי בְּחַדְרֵנוּ הַצָּר וְהָאָרֶד קָצַת הָיָה שֶׁם עוֹד אַחֲד מַאֲנָשֵׁי הַסְּפִינָה, וְאֵז הָיָה לוּ כָּאָב הַשְׁנִים, וְהַבִּיא לְחַדְרֵנוּ אַשׁ וְעַשְׂיוֹן עַלְיוֹן צוֹקָעָר (סִכְרָר) לְרִפְוֹאָה וְקָדָם הַשְׁגָּנָה בָּא עַל דָּעַתִּי חַשְׁשָׁה זוֹאת מַיְ יָדַע מַה יָּהִי מִהָּאַשׁ שְׁהַכְּנִים, כִּי מִחְמָת שְׁהָאָרֶבֶת שְׁבַּחֲדָר פִּתְוָחָה אֶל הַחוֹזֵק לְאוֹיר הַשְׁמִים וְהַרְוֹחַ מִגְּשָׁב בְּפֶרֶט רֹחַ סֻעָּרָה בְּזֹאת עַל כֵּן בְּוֹדָאי צְרִיכֵין לְשִׁמְרָה עַצְמָוֹ מִן הָאַשׁ שֶׁם מִאֵד וּבְאָמָת הַקְּפִיד הַקְּפִיטָן בְּכָל עַת שְׁהַכְּנָסָנוּ גַּר לְחַדְרָה שְׁלָא יַדְלַק בְּעַת הַשְׁגָּנָה, וּבְפֶרֶט בְּלִיל שְׁבָת שְׁהַדְלַקָּנוּ שְׁמָנוֹ וְאַחֲר הַסְּפָעָה שֶׁל לִיל שְׁבָת גַּשְׁאָר עוֹד שְׁמָנוֹ בְּצִנְצָגָת, וְהָיָה אָסֹור לְנוּ לִישְׁן עַד שְׁרָמִינוֹ לְמִטְרָאָם אַחֲד שִׁיבָּה הַגָּר גַּם אַחֲר בָּהּ לֹא הַכְּנָסָנוּ שָׁוֵם גַּר לְחַדְרֵנוּ וְאַכְלָנוּ בְּלִילָה בְּחוֹזֵק עַל הַסְּפִינָה לְאוֹר הַכּוֹכְבִים, וְעַכְשָׁו הָלֵךְ הַגִּזְבָּר לְעַיל וְהַכְּנִים אַשׁ בְּחַדְרֵנוּ בְּלִילָה וְהָיָה עַלְיִ פְּחַד גַּם קָדָם הַשְׁגָּנָה, אָבֶל לֹא יָכַל תִּיּוֹם לֹו, מִחְמָת שְׁאַיְנוֹ מִבֵּין בְּלִשׁוֹנוֹתֵינוּ גַּם יַדְעַתִּי בִּי לֹא יָצַית לֵי וְשַׁבְּבָתִי לִישְׁן וְיִהִי בְּתֹזֶה הַלִּילָה הַקִּיצּוֹתִי, וְהַגָּה אַשׁ גְּדוֹלָה בְּזֻעְרָת עַל הַשְׁלָחָן וְהַלְּהָבָעָז עַלְהָה לְמַעַלָּה בִּי הָיָה מִגְּחִים סְפִּרְיִים פְּסֹולִים שְׁלָהָם שֶׁם עַל הַשְׁלָחָן וְשַׁאֲר גִּירּוֹת וּכְלָם גַּשְׁרָפָו וְגַם קָצַת מְגֻופָּה הַשְׁלָחָן אָבֶל בְּעַת שְׁהַקִּיצּוֹתִי כִּבְרָר נָדָע לְאַחֲד זֹאת, וְעַמְדוֹ וְעַסְקוֹ לְכֹבּוֹת, וְאָמְרוּ לְזֹה שְׁגָרָם זֹאת אֶל תִּפְחַד וְגַם אֲנִי גַּתְתִּי

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

כ' ח' אָזְקֵן פִּזְבְּרָנִית אֶצְבָּעָל מִזְבְּחָה שְׁדָךְ אֶצְבָּעָל מִזְבְּחָה רְבָעָה עֲזָה וְתִקְוָה לְפָקָד

ב' ח' "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע' הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות

לְהַם מִמְיִמי הַגְּטִילָה שָׁלַנוּ וּכְבוּ וְאַחֲרֵכֶם יָרְדוּ עוֹד מַאֲטָרָסִין  
וְהַבִּיאוּ דְּלֵי מִים וְתַהֲלָה לְאָל שְׁקָעָה הָאָשׁ וְגָדֵל סְכָנָה זוֹת אֵין  
לְשַׁעַר כִּי הַחֲדָר צָר מַאֲד וְלֹא הִיה בָּז שֻׁום פְּתָח כִּי-אָמָר אֶרְבָּה  
קְטָفָה שְׁבָעָלִית הַסְּפִינָה, וְאָמָר חָם וְשָׁלוּם הִיה מִתְפִּשְׁטָה הָאָשׁ עוֹד  
לִצְדָּקָה הָאֶרְבָּה שְׁהִיְתָה סְמוּכָה לְשָׁם מַאֲד, לֹא הִיה לָנוּ שֻׁום מִקּוּם  
לְבָרְחָה מִן הָאָשׁ חָם וְשָׁלוּם וּרְיוּ"א יָשַׁן וְלֹא יַדַּע בְּכָל זה:

בַּבָּקָר בַּיּוֹם חַמִּישִׁי סְפִרְתִּי כָּל זה וְהַזְּדָעָתִי לוֹ כָּל סְכָנָת הָאָשׁ  
שְׁהִיה לָנוּ בְּלִילָה זוֹת, וְאָמְרָנוּ מָה זוֹת שְׁגָסָף לְסְכָנָת הַמִּים  
שְׁאָנוּ עֹזְבָּרִים בָּה עַכְשָׁוֹ, וְגָסָף לְזָה הִיה עַלְיָנוּ סְכָנָת הָאָשׁ בְּרוֹךְ  
הַשָּׁם אֲשֶׁר הַצִּילָנוּ מֵאָשׁ וּמִמִּים וּסְפִרְתִּי לוֹ אֶת דְּבָרִי הַצְּחוֹת  
שָׁאָמַר רַבָּנוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה אַחֲרֵשׁ שָׁאָמַר הַתּוֹרָה תְּשָׁעָה תְּקוּנִין  
(לְקִיטִי מִזְהָרִיזְבָּן) הַמְּדָבֵר מִאֶרְץ יִשְׂרָאֵל שָׁמְדָבֵר שֵׁם מֵאָשׁ וּמִמִּים,  
כִּי מִבָּאָר שֵׁם שְׁצְרִיכִין שְׁיִהְיוּ כָּל דְּבָרָיו כְּגַחְלִי אָשׁ וְעַל יְדֵי זה  
יִכְזְלִים לְקַבֵּל תּוֹרָה מִהְגָּשָׁמָה וּכְזָה וְאַז פְּתָח צָור וַיְזַבֵּב מִים וּכְזָה  
עַיִן שֵׁם וְאָמַר אַחֲרֵכֶם (אֵיךְ הָאָב הַיִגְתֵּן גִּזְאָגָט פָּאָר פִּיעָר אָזְן פָּאָר  
וְאָסָעָר) [אָמְרָתִי הַיּוֹם כְּנֶגֶד אָשׁ וּכְנֶגֶד מִים] וְעַל יְדֵי זה שְׁסְפִרְתִּי  
לוֹ זוֹת גְּנַפְתִּי אַחֲרֵכֶם בְּשִׁיחָה נָאָה מַרְבָּנוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה,  
וּמִתּוֹרָתוֹ הַגּוֹרָאָה וְהַחִיְינָה עַצְמָנוּ קָצָת בְּזָה:

### שְׁפָרָה לְקָאָטָע שְׁלָמָה הַשְׁלָמָה:

עַג בְּשָׁעָה שָׁאָמַר הַלְלוּ אֶת ה' מִן הַשָּׁמִים וּכְזָה הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכִיו  
וּכְזָה, אָזִי רָאוּי לְאָדָם לְהַתְעֹזֵר לְהַתְפִּילֵל בְּחַיּוֹת וְהַתְלִהְבּוֹת גָּדוֹלָה,  
מַאֲחָר שְׁהָאָדָם בְּתִפְלָתוֹ הוּא קוֹרֵא לְכָל הַמַּלְאָכִים וְהַשְּׁרָפִים  
וְהַאֲוֹפָגִים וְחַיּוֹת הַקְּדָשָׁה וְלְכָל הַעוֹלָמוֹת, וּמַצּוֹה וְפָזָקָד עַלְיָהָם  
לְהַלְלוּ וְלִשְׁבַּחּוּ יְתִבְרָךְ (שם רלב).

על בָּמוֹ שְׁיִש הַתְעֹזְרוֹת מִאָדָם לְחַבְרוֹ, שָׁאָדָם מִתְעֹזֵר לְהַתְפִּילֵל

# זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרַ חַלְמֹד לַיּוֹם ד' אַלְוֵל

ולומר תחנות ובקשות בכונגה, מتوزדSSH שושמע דבריו חברו שמתפלל בכונגה, כמו כן יש התוערות מגיה ובייה, שהאדם יכול להתעורר מتوزד דברי עצמו, עין בפנים (שם ערך).

עה אף על פי שאין האדם יכול לדבר כלל, ונדמה לו שאיןו יכול לפתח פיו בתפלה והتابודות מגדל הgeschמיות שלו, ומפבד צרות הנפש והגוף שעוזרים עליו, אף על פי כן צריד להתחזק אז דיקא להבריח את עצמו לקרה לה, מتوزד המיצר והדק. כי עקר התוערות הוא שיתעורר האדם מן המיצר והדק תחלתו, ועל-ידי זה יזכה אחר כך על פי רב לבוא להרחה גדולה, עד שיוכל להתפלל ולפרש שיחתו בראשו, עד שיוכל לבוא לבחינת רוח הקדש ועל-ידי זה דיקא, שגתעורר להשם יתרה מتوزד המיצר והMRIות בזה (שם רעט).

עו על-פי רב אין האדם יכול להתפלל בחשך וחיות בראשו, מחרמת רבוי הנפילות שנופל בדעתו מחרמת מעשו אשר לא טובים. על-כן צריד האדם להחיות את עצמו קדם לתפלה, ועל-ידי שיחש ויבקש וימצא בעצמו Aiזה נקודות טובות, כי בודאי Aiיד שהו, אף על פי כן בודאי כבר עשה כמה ובמה מצות, ואף על פי שהם מערבים בפניות ופמלות הרבה, אף על פי כן על כל פנים יש בהם כמה נקודות טובות. ועל-ידי זה יחיה וישמח את עצמו, ועל-ידי זה יוכל להתפלל בראשו (עין התחזקות אותה כו כז. ליקוטי מוהר"ן סי' רפב).

עו השליח צבור המתפלל לפניו העמוד צריד שיחיה לו בחינה זו, שיוכל לקבץ כל הנקודות טובות שיש בכל אחד מהמתפללים, ובכל הנקודות טובות יהיו בכללין בו, והוא יעמוד ויתפלל עם כל הטוב הזה, אשרי הצבור שזובין לשלייח צבור בזה (ליקומ"מ רפב).

אָזְקָן נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

כֵּי אָזְקָן פֶּזֶחֶת זָצַע לְאָזְקָן שְׁדָך אָזְקָן מִסְפָּרִי רַבָּן עַזְחָא תַּקְאָז לְפָלָא

וְלֹא יַעֲבֹר פֶּזֶחֶת זָצַע לְאָזְקָן מִקְוָה שְׁדָך אָזְקָן מִסְפָּרִי רַבָּן עַזְחָא תַּקְאָז לְפָלָא

וְלֹא יַעֲבֹר פֶּזֶחֶת זָצַע לְאָזְקָן מִקְוָה שְׁדָך אָזְקָן מִסְפָּרִי רַבָּן עַזְחָא תַּקְאָז לְפָלָא

## שְׁלָר סְפָרָא פֶּלְעָלָה חַשְׁבָּא:

וְזֹהוּ הַקּוֹל יַלְלָה שֶׁבְשָׁמָע בְּאַלְוָה שְׁתִי הַמְּדִינּוֹת (אֲשֶׁר מְחֻמָּת אֹתוֹ הַקּוֹל  
יַלְלָה בְּלָם מִילָּלִים מִאָד וְאַיִּגִּים יְכוֹלִים לִישְׁזָן) אֲך֒ לֹא רְצָו לְהַאֲמִין זֹאת  
וְאָמָרוּ לוֹ: הַתּוֹלִיך אָזְתָנוּ לִשְׁם? וְאָמָר הַזָּן (אָנָי יְכֹל לְהַזְלִיך אֶתְכֶם לִשְׁם)  
אֲך֒ אִין אַתָּם יְכוֹלִים לִבְוא לִשְׁם כִּי כְּשַׂתְתָּקְרָבוּ לִשְׁם-לֹא תִזְכְּלוּ  
לְסֶבֶל אֶת קּוֹל הַיַּלְלָה מַאֲחָר שְׁגָם כִּאֵן אִין אַתָּם יְכוֹלִים לְסֶבֶל,  
וְאַתָּם מִכְּרָחִים גַּם-יכּוֹן לִיְלָל בְּגַ"ל, כְּשַׂתְתָּגִיעַו לִשְׁם לֹא תִזְכְּלוּ לְסֶבֶל  
כָּלְלָ.

וּבַיּוֹם (אֵי אָפְשָׁר לִבְוא לִשְׁם כִּי בַּיּוֹם) אֵי אָפְשָׁר לְסֶבֶל הַשְּׁמָחָה שַׁיִשׁ שְׁם  
כִּי בַּיּוֹם מִתְקַבְּצִים שְׁם צְפָרִים אַצְלָכֶל אָחָד וְאָחָד מִהְזֹוג הַגַּ"ל,  
וְהָם מִנְחָמִים וּמִשְׁמָחִים אֶת כָּל אָחָד וְאָחָד מִהְזֹוג הַגַּ"ל בְּשְׁמָחוֹת  
גְּדוֹלֹות מִאָד, וְאָמָרִים לְהָם דְּבָרִי תְּגַחּוּמִין, שְׁעָדִין אָפְשָׁר  
שְׁתִּמְצָאוּ זֹה אֶת זֹה עַד שְׁבַיּוֹם אֵי אָפְשָׁר לְסֶבֶל אֶת גְּדֹלַה הַשְּׁמָחָה  
שַׁיִשׁ שְׁם וּקוֹל הַצְּפָרִים שְׁמִשְׁמָחִים אָזְתָם אֵינוֹ גַּשְׁמָע לְמֶרְחֹק, רַק  
כְּשִׁמְגִיעִים לִשְׁם אָבֶל קוֹל הַזְּוֹג הַגַּ"ל שְׁמִילָלִים בְּלִילָה-הַזָּהָר גַּשְׁמָע  
לְמֶרְחֹק וְאֵי אָפְשָׁר לִבְוא לִשְׁם מְחֻמָּת זֹה בְּגַ"ל אָמָרוּ לוֹ: (הִנֵּוּ  
הַחֲבָמִים הַגַּ"ל אָמָרוּ לֹזָה שְׁצֹאוֹרֹ עַקּוֹם) וְאַתָּה יְכוֹל לַתְקֹן זֹאת? הַשִּׁיבָה:  
אָנָי יְכוֹל לַתְקֹן, כִּי אָנָי יְכוֹל לְעַשֹּׂת וְלִכְזֹן כָּל הַקּוֹלוֹת שְׁבָעוֹלִם  
(הִנֵּוּ שְׁכָל מִינִי קוֹלוֹת שְׁבָעוֹלִם הוּא יְכוֹל לְהַזִּיאָם בְּקוֹלוֹ, וְלִכְזֹן מִטְשָׁבֵב כְּמוֹ אֵיזָה  
קוֹל שְׁיִהְיָה) גַּם אָנָי יְכוֹל לְהַשְׁלִיךְ קוֹלוֹת הִנֵּוּ, כִּי אָנָי יְכוֹל לְהַשְׁלִיךְ  
קוֹל שְׁבָכָאָן, בְּמָקוֹם שְׁאָנָי מִזְכִּיא הַקּוֹל, לֹא יְהִי גַּשְׁמָע הַקּוֹל כָּל  
רַק בְּרַחֹק יְהִי גַּשְׁמָע שְׁם הַקּוֹל וְעַל כֵּן אָנָי יְכוֹל לְהַשְׁלִיךְ אֶת  
הַקּוֹל שְׁלַה הַצְּפֹרָה, שְׁיִגְיַע סְמוֹךְ לְמָקוֹם הַצְּפֹר וּבֵן לְהַשְׁלִיךְ קוֹל  
הַצְּפֹר, שְׁיִגְיַע סְמוֹךְ לְמָקוֹם הַצְּפֹר וְלַהֲמִשְׁיכָם יְהִי עַל-יִדְיֶיךָ  
(וְעַל-יִדְיֶיךָ יַתְקֹן כָּל הַגַּ"ל).

## סִדְרַ שְׁלֹחַ שְׁהָרָאָה הַשְׁמָשָׂות

**סימן תרלח** (א) עצי סוכה אסורים כל שימושת ימי חג בין עצי דפנות בין עצי סכך (ואפילו קים לחוץ בו שני אסורים) (מהרי"ל) ואין גאותין מהן לדבר אחר כל שימושת הימים מפני שימוש הז' כולם הסוכה מוקצת עד בין השמשות והויאל והוקצתה לבין השמשות של שביעי הוקצתה לכל היום: הגה ואפילו נפלת הסוכה אסורים ולא מהני בה תנאי (טור) אבל עצים הסמכים לסוכה מותרים ועי' לעיל סימן תקי"ח סעיף ח': ואם אחד שעשה השיעור הצריך מן הדפנות ונשלם הכשר סוכה הוסיף דופן לא מיתסרא אבל אם עשה ארבעתן סתם כולם אסורים ומוקצות: הגה וכל זה לא מירiy אלא בסוכה ישיב בה פעם אחד אבל אם הזמיןה לסוכה ולא ישיב בה לא נסירה דהזמןה לאו מילתא היא (הגחות אשיר"י פרק המביא): (ב) וכן אוכלים ומשקים שתולין בסוכה כדי לנאותה אסור להמתפק מהם כל שימושה אףלו נפלו (וביום טוב ושבת אסור לטלטלים דמוקצים הם) (טור) ואם התנה עליהם בשעה שתלאם ואמר אני בודל מהן כן בין השמשות (של ח' ימים) (ב"י בשם א"ח) הרי זה ממתפק מהם בכל עת שירצה שהרי לא הקצת אותן ולא חל עליהם קדושת הסוכה ולא נחשבו כמותה ודוקא שמתנה בזה הלשון אבל אם אמר אני מתנה עליהם לאוכלים כשיפלו איןו כלום ואם אמר אני מתנה עליהם לאכלם אימתך שארצה מהני שגם בין השמשות בכלל: הגה וצריך לעשות התנאי קודם בין השמשות הראשון (ד"ע כסבירת א"ח שהביא הב"י ולא כמהרי"ל). יש מן האחרונים שכתבו דברזמן הזה אין גותנים להתנות (מהרי"ל) והכי נהוג בנויין התלוים בסכך אבל בנויין שנותנים בדפנות כגון סדיינים המצוירים גותין לטלטלים מפני הגשמיים אףלו ללא תנאי משום דיש אומרים שאין אסור אףלו בדפנות עצמן כ"ש בנויין ומכל מקום טוב להתנות עליהם (ד"מ) אם סיכך בהדים או

**זַקְנָן נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר**

פֶּאֵגָה רְצִיָּת אַצְ"ל "אַצְ" שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׁדֵךְ מִסְפְּרִי רְבִבּוֹ אַחֲרֵי תְּזִקָּה לְפָכְלָה" →  
"חַק נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות →  
30

תלה בסוכה אטרוג לנוי מותר להריה בו דלא הוקצה מריח רק שלא יגע בו  
דאסור בטלטול ויש אוסרים בהדים (ר"ז ס"פ לולב הגזול) כדלקמן סימן תרנ"ג:  
**סימן תרלט** (א) כיצד מצות ישיבה בסוכה שייה אוכל  
ושותה (וישן ומטייל) (טור) ודר בסוכה כל שבעת  
הימים בין ביום ובין בלילה כדרך שהוא דר ב ביתו בשאר ימות  
השנה וכל שבעת ימים עושה אדם את ביתו עראי ואת סוכתו  
קבע כיצד כלים הנאים ומציאות הנאות בסוכה ובכל שתייה כגון  
אשישות וכוסות בסוכה אבל כלי אכילה (לאחר האכילה) (טור) כגון  
קדיroot וקערות חוץ למסוכה המנורה בסוכה ואם היהה סוכה  
קטנה מניחה חוץ למסוכה: הגה ואל יעשה שם תשמש בזוי בסוכה כדי  
שהלא יהיו מצות בזויות עליו (ב"י בשם א"ח): (ב) אוכלים ושוטים וישנים  
בסוכה כל שבעה בין ביום ובין בלילה ואין ישנים חוץ למסוכה  
אפילו שינת עראי אבל מותר לאכול אכילת עראי חוץ למסוכה  
וכמה אכילת עראי כביצה מפת ומותר לשותות מים ויין ולאכול  
פירות (ואפילו קבע עלייהו) (ד"ע) חוץ למסוכהומי שיחמיר על עצמו ולא  
ישתה חוץ למסוכה אפילו מים הרי זה משובח ותבשיל העשי  
מחמשת מינים אם קבוע עליו חשיב קבוע וצריך סוכה: הגה ומה  
שנוהgin להקל עכשו בשינה שאין ישנים בסוכה רק המדקדין במצוות י"א  
משום צינה דיש צער לישן במקומות הקרים (מרדי פ' היישן) ולוי נראה ממש  
דמצות סוכה איש וبيתו איש ואשתו בדרך שהוא דר כל השנה ובמקום שלא  
יכול לישן עם אשתו שאין לו סוכה מיוחדת פטור וטוב להחמיר ולהיות שם  
עם אשתו כמו שהוא דר כל השנה אם אפשר להיות לו סוכה מיוחדת:

**פֶּאֵגָה לְקָאָטֵי תְּפֶלֶת הַעֲזָבָה:**

תנו: ותעוזר לך חישובי בנים בزرע של קימא לעבודתך וליראתך  
(ובפרט וכו'), ותמשיך ברכחה וחיים טובים לך בגינו וצאנצאיינו,

וְתָצִיל אָוֹתָנוּ וְאַתָּ בָּל דָּוֹרֹתֵינוּ וְאַתָּ בָּל יִשְׂרָאֵל מִצְעָר גָּדוֹל בְּגִים  
לְעוֹלָם, וְגַזְבָּה בְּלָנוּ לְגַדֵּל בָּל יוֹצָאֵי חַלְצֵינוּ בְּלִי שָׁוֹם צָעָר וְגַזְקָה, רַק  
תְּהִיה בְּעֹזֵרָנוּ לְגַדְלָם בְּנַחַת בְּשַׁלּוּם וְשַׁלְוָה וְתְשַׁקְטָה לְתֹרְרָה וְלְחַפָּה  
וְלְמַעֲשִׂים טֹבִים, לְאָרֶד יִמְים וְשָׁנִים טֹבִים לְעַבּוֹדָתָךְ וְלְתֹרְרָתָךְ  
וְלִירָאָתָךְ וְיַלְכֹּו יְוָנָקּוֹתָם וַיְהִי בְּזִית הַוְּדָם, וְלֹא יְהִיה עֲקָר וְעַקְרָה  
בָּנוּ וּבָזָרָעָנוּ לְעוֹלָם וַיִּתְרַבּוּ צָאָצָאָינוּ וְצָאָצָאָי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל  
בְּכֻכְבֵּי הַשָּׁמִים וּבְחֹל הַיּוֹם לְדוֹר וְדוֹר עַד עוֹלָם, וַיְהִיוּ בָּלָם עֲסָקִים  
בְּתֹרְרָה לְשָׁמָה יוֹמָם וְלִילָה וְעוֹשָׂי רְצֹונָךְ בְּאֶמֶת, וְלֹא יִסְרוּ מִבְּלָיָה  
דְּבָרֵי הַתֹּרְרָה יִמְין וְשָׁמָאל אֲפָלוּ כְּחוֹט הַשְׁעָרָה בָּל יִמְיהָם לְעוֹלָם,  
וַיַּכְרִירּוּ בָּלָם אָוֹתָךְ בְּאֶמֶת, וַיַּדְעֻוּ אָוֹתָךְ בָּלָם לְמַקְטָגָם וְעַד גָּדוֹלָם:

תְּנֵזֶה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עַוְלָם מַלְאָמֵשָׁאַלְוִתֵּינוּ לְטוֹבָה בְּרַחְמִים, וַיַּכְנֹו לְבָא  
לְכָל מַה שֶּׁבְקָשָׁנוּ מַלְפְּגִיכָה, שֶׁגַּזְבָּה לְהִיּוֹת בְּשַׁמְּחָה תְּמִיד, "אֲגִילָה  
וְאֲשַׁמָּחָה בְּחַסְדָךְ אֲשֶׁר רָאִית אֶת עֲנֵנִי יִדְעָת בְּצָרוֹת נְפָשִׁי  
אֲשַׁמָּחָה וְאֲעַלְצָה בְּךָ אֲזִמְרָה שֶׁמֶךְ עַלְיוֹן שֶׁמֶךְ נְפָשָׁךְ עַבְדָךְ בַּיְאָלִיךְ  
ה' נְפָשִׁי אֲשָׁא" שֶׁבָּעָנוּ מַטּוֹבָךְ וְשֶׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתָךְ וַיְתַהַרְתָּ לְבָנוּ  
לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת "תְּשִׁמְעֵנִי שְׁשֽׁוֹן וְשַׁמְּחָה תְּגַלֵּנָה עֲצָמוֹת דְּבִיתָ  
הַשִּׁיבָה לְיִשְׁשֽׁוֹן יִשְׁעָה וּרְזֵחַ נְדִיבָה תְּסִמְכָנִי יְהִי לְרָצֹן אָמָרִי פִי  
וְהַגִּיּוֹן לְבַי לְפָנֵיךְ ה' צְוְרִי וְגֹאָלִי" אָמֵן וְאָמֵן:

**תִּפְלָלָה** מִלְּתָנָה: {מִיּוּסָל ע"פ תּוֹלָה פ"ב} "ה' אֱישׁ מַלְחָמָה ה' שָׁמוֹ  
ה' עֹזֹז וְגָבוֹר ה' גָּבוֹר מַלְחָמָה", רַבּוֹנוּ שֶׁל עַוְלָם  
מִרְומָם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוֹרוֹת עֹזְשָׁה חַדְשָׁות בַּעַל מַלְחָמוֹת, רַחֲם עַלְיָה  
לְמַעַן שֶׁמֶה, וְהַלְּחָם בְּעַדִּי מַלְחָמוֹת ה', "רִיבָה ה' אַת יִרְיָבִי לְחָם  
אַת לוֹחָמִי" בַּי בְּעֹזְנוֹתִי הַרְבִּים בְּבָדָה עַלְיָה הַמַּלְחָמָה, וַרְאָה "בַּי  
אַזְלָת יָד וְאַפְסָמָעָר וְעֹזָב", וּבְעֹזְנוֹתִי הַעֲצֹזָמִים וְהַרְבִּים מִאַד  
מִאַד עַד גְּבָהִי שָׁמֵי הַשָּׁמִים וְעַמְקוֹ מִתְהוֹם רַבָּה וּכְוֹ, הַחְלִיאָשׁוֹ

דעתך כל כך, עד אשר מטעין אותה בדעה הشخصלה, שכמעט אין  
בידי חם ושלום ללחום מלחמות שangi מכרח להלחם בעוזלים  
המעשה הזאת, ואין ידי לעמוד נגד שוגαι ואיבי בגשימות  
ורוזחותיות, בפרט נגד תאותי הרעות אוילוי לי, מה אומר מה  
אדבר מה אצטדק, וגם זה מעצם נפלאותיך ונוראותיך אשר אני  
זוכה על כל פנים עדין לדבר דברי אלה לפניה, להלota פניה  
שתלחום בעדי מלחמות נגד אובי בגשימות ורוזחותיות, כי באמת  
גפלאות היא בעני, "גפלאות תמים דעתם" אודה על כי נוראות  
גפלותי גפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאי מה גדו מעשיך ה'  
מאי עמו מחשבתיך, אשר אתה חושב מחשבות עדין לך בני  
אליה, אתה מחזקני עדין עדין לפרש שיחת זאת לפניה, לבוא  
לפניה להתפלל שתראם עלי ותלחום בעדי מלחמותיך, ועל חסדייך  
ונפשיך וגפלאותיך באלה ובאה אשר אני רואה מרחוק שאתה  
עושה עמי תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מלבד מה angi  
מאמין בגפלאותיך וחסדייך וגדרתך עד אין חקר הצעלים ממני  
לגמר, כמו שבתוב: "לעשרה גפלאות גדולות לבוד כי לעוזלים  
חסדו" חז על כל אלה אני מחזק עצמי עדין לצפות לישועתך,  
ולצפת אמרתי מעפר לרוחך וחסדייך אשר לא תמו ולא כלו

תגט: על כן באתך לפניך מלא רחמים, "מלך הכבוד, פועל ישועות  
בקרב הארץ", למדני איך לנצח אותה, שאזבה לפועל בקשתי  
ברחמים אצלך, שתלהם בעדי מלחמותה, ותגביע ותשבר  
וتبטל כל אויבי תחתך בגשמיות ורוחניות, ותבטל ממני כל  
תאותך הרעות וכל מדותך הרעות, ותורני ותלמדני בכל עת איך  
למלט נפשי מהם שלא אמשיכם עלי חם ושלום כי אתה יודע כי

# סִדְרַ חָלֵמֶד לַיּוֹם ד' אַלְוָל זָקָן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

"רַבִּים רֹדְפִי וְצָרִי, רַבּוּ מִשְׁעָרוֹת רָאשֵי שׂוֹגָנִי חָגָם עָצָמוּ מִצְמִיתִי  
אוֹיְבִי שְׁקָר אָשָׁר לֹא גָזַלְתִי אֹז אָשִׁיב הָה' מֵה רַבּוּ צָרִי רַבִּים קָמִים  
עַלְיִי", (בְּפִרְטָה וּכְוָי אִם יִשְׁלַׁח לֹו יִסְׁוּרִים מִשׂוֹגָנִים הַמּוֹגָנִין אֶתְהָזְמָנָה הָה' יִפְרַש  
בְּאָנוּ שִׁיחָתוֹ וְתִפְלָתוֹ עַלְיָהָם) "וְאַנְחָנוּ לֹא גָדַע מָה גָעָשָׂה כִּי עַלְיִד עִינֵינוּ,  
עַזְרָנוּ אַלְקִי יִשְׁעָנוּ עַל דְבָר בְּבוֹד שְׁמָה, וְהַצִּילָנוּ וּבְפִרְטָה עַל חַטָּאתֵינוּ  
לִמְעֵן שְׁמָה, כִּי לֹא עַל צְדֻקָּתֵינוּ אַנְחָנוּ מִפְוִילִים תְּחִנּוּנָנוּ לְפָנֵיךְ כִּי  
עַל רְחַמֵּיךְ תְּרַבִּים" מָה אָנוּ מָה חִיִּינוּ מָה חָסַדָנוּ מָה צְדֻקָתָנוּ מָה  
יִשְׁוֹעָתָנוּ מָה פְּחָנוּ מָה גְּבוּרָתָנוּ, מָה נִאמְרָ לְפָנֵיךְ ה' אַלְקִינוּ וְאַלְקִי  
אֲבוֹתֵינוּ, הַלֹּא כָל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֵיךְ וְאֲנֵשִׁי הַשֵּׁם כָלָא הִיוּ  
וְחַכְמִים כְּבָלִי מִדְעָה וְגִבּוֹנִים כְּבָלִי הַשְּׁפֵל מִבָּל שְׁבָן וּכְל שְׁבָן אַלְפִי  
אַלְפִים וְרַבְּיִ רַבְבּוֹת קָל וְחַמֵּר, עד אֵין קַיִז, פָגּוּם וְגַשְׁחָת, דָל וְאַבְיוֹן  
כְמֹגִי, חַלּוֹש דָעָה חַלּוֹש כְחַ כְמֹגִי אוֹי מֵי יְקוּם בְּעָדִי לְלַחֲום  
מִלְחָמָה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה כְזֹאת, אָשָׁר מִתְעוֹרְרָת כְגַגְגִי בְכָל עַת  
בְגִשְׁמִיות וּרְוִיחָגִיות, עַל מַי לִי לְהַשְׁעֵן עַל אָבִי שְׁבַשְׁמִים: